

Konference OSN COP 29: Přerozdělování bilionů dolarů na „klimatické“ projekty pro rozvojové země

 necenzurovanapravda.cz/2024/11/konference-osn-cop-29-prerozdelovani-bilionu-dolaru-na-klimaticke-projekty-pro-rozvojove-zeme

10 listopadu, 2024

Právě peníze jsou tím, co má dominovat letošnímu klimatickému summitu COP29 v Ázerbájdžánu. Samozřejmě o peníze zde šlo vždy (klimatická agenda ani o ničem jiném není), ale dosud se kalkulovalo s miliardami, nyní již částky, které má zaplatit zejména Západ (tedy i my) jdou do bilionů.

Tento velký podvod, který do značné míry souvisí se záměrným snižováním životní úrovně ve vybraných zemích, má také za cíl zajistit tučné výdělky společnostem, které investují do zelených projektů (a samozřejmě i těm, kteří za ně lobbují).

Otázkou však je, jak dalece se podaří splnit velmi ambiciózní cíle v situaci, kdy se USA ihned po převzetí moci Trumpem chystají opět odstoupit od Pařížských dohod.

Pak bude zejména na Evropě, aby plnila kasičky klimatické lobby pod záminkou podpory klimatických projektů v chudých afrických a asijských zemích.

Ve skutečnosti existují tři velké očekávané peněžní toky, které je třeba sledovat. První jsou roční příspěvky za nic od rozvinutých zemí po rozvojové, které mají vyskočit z ubohých 100 miliard dolarů ročně na bilion ročně a dále mají rychle vzrůst na téměř dva biliony!

To vše musí na poplatcích do společného klimatického fondu zaplatit každá země světa, nicméně bohaté země platí mnohem víc než ty chudé, které dávají do společné „klimatické kasičky“ jen symbolické částky.

Pak je zde druhý fond, do kterého se mají ukládat další biliony, které máme zaplatit rozvojovým zemím, abychom jim vykompenzovali problémy vzniklé špatným počasím.

Třetí je možná nejzajímavější. Vrchní klimaalarmisté chtějí, aby Čína, jedna z nejsilnějších ekonomik na světě, přestala předstírat, že je rozvojovou zemí a vložila do těchto dvou fondů velké peníze.

Důvodem je, že Čína je stále vedena ve škatulce rozvojových zemí, což chce COP29 změnit. Jako rozvojová země by nadále platila jen symbolický příspěvek do prvního fondu a do druhého nic. Naopak, mohla by z něj sama čerpat.

Jako rozvinutá by však platila do obou fondů poměrně značné sumy.

Podle některých měřítek je Čína zdaleka nejsilnější ekonomikou. Například vyrábějí a spotřebují více elektřiny než USA a EU dohromady.

Nicméně klimaalarmisté jistě počítají s tím, že s nástupem Trumpa také skončí velmi štědré příspěvky, které vyplácí na klimatickou politiku Bidenova administrativa.

Čína by tak zřejmě měla v tomto ohledu nahradit USA.

I když ani zde nebude pro Trumpa úplně jednoduché se vyvázat ze všech dosavadních úmluv, příspěvky už USA platit nemusí.

Základem každoročních diskusí v rámci COP je Rámcová úmluva OSN o změně klimatu (UNFCCC) z roku 1994. Jedná se o smlouvu, kterou ratifikovalo 198 zemí – včetně USA.

Zkratka COP znamená Konferenci smluvních stran UNFCCC.

Pařížská dohoda je dodatkem UNFCCC z roku 2015. Nejedná se o smlouvu, jen o to, co se v mezinárodním právu nazývá prezidentská dohoda.

Trump nemůže dostat USA z UNFCCC, ale může snadno opustit Pařížskou dohodu, jak to udělal naposledy, když byl prezidentem. Setkání podle Pařížské dohody se nazývá Setkání smluvních stran nebo MOP.

COP 29 je ve skutečnosti částečně COP a částečně MOP. Všechny tři velké peněžní emise jsou na straně MOP, kde brzy budou USA chybět.

Přitom Spojené státy aktuálně platí zdaleka nejvyšší příspěvky. O ty nyní klimatické fondy přijdou. Klimaalarmisté si je proto chtějí vzít jednak od Číny – nově klasifikované jako rozvinutá země – a samozřejmě od ostatních rozvinutých zemí, včetně celé EU.

Samozřejmě, že COP 29 spadá pod to, co zbylo z Bidenovy administrativy, takže USA stále budou účastny těchto konferencí, ale díky vyvázání se z MOP budou zproštěny povinnosti platit do klimatických fondů.

Zde je trochu více informací z klimatického žargonu, který bude figurovat i COP29:

Za prvé, astronomická roční platba se nazývá Nový kolektivní kvantifikovaný cíl neboli NCQG. Počáteční hodnota NCQG měla být 1,1 bilionu dolarů v roce 2019 a vzroste na 1,8 bilionu dolarů v roce 2025. Ano, jedná se o 5letý plán. Nepřipomíná vám to něco?

Druhá velká peněžní emise se nazývá Ztráta a poškození. Tento fond, který má kompenzovat rozvojovým zemím špatné počasí, se teprve rozjíždí a celková suma – včetně stanovení konkrétních účelů, na které má fond jít – se zřejmě dohodne právě na COP29.

Problém je v tom, že na světě je více špatného počasí než peněz, takže i možné prostředky jsou omezené. Základní otázkou tedy je, kdo dostane kolik a za co? V tuto chvíli nejsou žádné skutečné prostředky. Takže debata je zcela akademická.

Zdá se, že čínská otázka nemá žádný formální název, ale často se označuje jako „čínský příspěvek.“ To, že je Čína největším světovým producentem CO2, má také nahrávat pocitu viny.

Odpovědí Číny je, že v přepočtu na hlavu se stále rozvíjejí a mají před sebou ještě dlouhou cestu. Uvidíme, zda dokáže Čína přesvědčit ostatní.

Pokud ano, tak drtivá většina příspěvků do výše uvedených fondů půjde z Evropy, protože s penězi z USA se již nyní nemůže počítat.

Už tak stojí evropské země ohromné peníze Green Deal EU – a nyní se k tomu přidají i mnohem vyšší poplatky do mezinárodních klimatických fondů.

Na tyto fondy přispíváte i vy všichni, aniž si to uvědomujete. Aby rozvinuté země další poplatky na podporu tohoto velkého podvodu zajistily, budou muset občanům sáhnout ještě hlouběji do jejich peněženek.

Obzvláště nyní, tedy v situaci, kdy odpadne největší plátce v podobě USA, zatímco vrchní klimaalarmisté plánují vybrat ještě větší sumy než dosud...

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ ■ ■ [Celkem: 3 Průměrně: 5]